

DERVİŞ AHMET'İN DUASI**TASAVVUF SOHBETLERİ****ŞEMSETTİN
KESER**

1935 yılında Konya'ya yağmur kıt yağar. Hemen her sene Mayıs ayında "Hacet Namazı" denilen yağmur duasına çıkılır. Konya'nın kuzeyinde "Musalla" denilen bir meydanlık saha vardır. Orası yağmur duası için tahsis edilmiştir. O duayı **Hacı Veyis Efendi** yapmıştır. Ayakta dua ediyor, millet âmin diyor. İnsanlar ceketlerini ters çevirip giymişler başlar açık tam bir tezellül hali. Eller göğe doğru kaldırılmış avuç içleri yere bakıyor. Bir perişanlık, bir ah ü vah..

Öte taraftan bir gündür koyunlardan, ineklerden ayrılmış yavru kuzular ve danalar, analarının yanına salınmamış, onların feryatları, melemeleri.. Hacı Veyis Efendi cemaate dönüp : "Ey muhterem cemaat, benim dua etmem isteniyor. Fakat bütün bu kıtlıklara benim günahım sebep oluyor gibi geliyor bana.. Bu felaketlere ben sebepim, benim günahlarım sebep; bu yaşa geldim, hala kul olamadım Allah'a" deyince Konyalı coşup kendinden geçer. Bir ağlama, ah ü zar, feryad ü figan ortalığı kaplar..

O gün duanın ilk günüdür. Dua sırasında müezzinler "Âmin âmin, Allahümme âmin ya Erhamerrahimin" derlerken, ilk gün Konya'nın en güzel okuyucularından Sivaslı Derviş Ahmet de âmin der. O gün hava bulutlanır.

Sivaslı Derviş Ahmet eve dönünce hanımına "Sıdika! Bugün Hacı Veyis hocam ağlar, kuzular meler, hayvancıklar bağırsır. Ya Rabbi bizim günahımız sebebiyle yağmuru kesme diye doya doya âmin dedim. Yarın da ağlayarak söyleyeceğim" der.

İkinci gün feryad ü figan ile dua edilirken Hacı Veyis Efendi'nin önüne bir cenaze gelir. O anda yağmur başlar. Hoca ağlar, koyunlar kuzular meleşir, yağmur yağar. Hoca cenazeye bakar ki birgün önce gür sesi ile âmin diyen Hafız Ahmet'in cenazesi... Hafızın tabutunu hocanın önüne yatırır ve hafızın naaşı ıslanır da ıslanır.

Cami Görünce Salavat Getirmek

Konya Hacı Veyis efendinin bir tavsiyesidir: "Oğlum, bir caminin yahut mescidin civarından geçerken, Resulullah Efendimize salavat getirin".

Bunu duyan bir İstanbullu İstanbul'da gezdiği yerlerde gördüğü her cami ve mescit için salavat getirir ve bu salavatlar binleri bulur. Tarihte hiç kimsenin hayatından bahsetmek ibadet olmazken, Peygamber Efendimizin hayatından bahsetmek, mübarek ismini anmak insana sevap kazandırır. Bilindiği gibi Hz. Cebrail'in efendimize buyurduğu üç nesneden birisi : "Bir mecliste senin ismi şerifin anıldığında, sana selat ve selam getirmemiş olan kimsenin burnu yere sürülsün" hadisidir. Efendimiz buyurmuştur ki: "Bana bir defa salavat getirene, Allah Teala on defa salavat getirir yani onun günahlarını affeder, cennetteki mertebesini yükseltir"

Tekkeler ve Medreselerin Başına Gelenler

Tekkeler ve medreseler kapatılınca bir zat şöyle demiştir: "Allah Teala zulmetmez. Kul, başına gelecekleri hak eder. Cenab-ı Hak, bir nefis kendini değiştirmeden, onun halini değiştirmez. Ona ceza vermez. Çünkü Adil-i mutlak. Demek ki yapılan bu inkılaplara bu darbelere, bu millet müstahak olmuştur.. Dergahlar laubali oldu. Medreselerde bir tulum peynir, bir teneke yağ, talebe sınıf geçti. Çocuk babasının yanında köyde çalışır, ama rüşvet yiyen hoca çocuğu medreseye devam etmiş gösterir, sınıf geçirir. İşte bu gibi laubalilikler, lakaytlıklar başımıza bu cezaları getirdi. Çektiklerimiz amellerimizin neticesidir"

Hakikatten tekkeler de medreseler de ne yazık ki, bozulan milli ahlak ve zayıflayan devletle birlikte değişip asıl hizmet ve vazifelerini yapamaz olmuşlardır.

İmam Hatip okulları kurulurken **Hacı Veyis Zade Mustafa Efendi'nin** başkanlığındaki bir heyet Konya'nın zenginlerini ziyaret edip para toplamak isterler. Heyet meşhur tefsir sahibi *Vehbi Efendi'nin* oğlu *Fevzi Çelik'in* mağazasına gider. Meramlarını anlatırlar. *Fevzi Çelik'in* cevabı şu olur. "*Hocam bu dilencilikten ne zaman kurtulacaksınız?*" Hiçbir şey vermez. Heyet şaşkınlık içinde dışarı çıkar. Bu mağazanın bitişiğinde olan ilkinde göre daha küçük bir mağazaya girip yardım istediklerinde mağaza sahibi hiç beklemedikleri bir miktarda yüklü bir yardım yapar.

Temiz Tutulacak Hususlar

Temiz tutulacak yerler: Göz, söz, öz.. Bir evliyaullah şöyle buyurmuştur:

GÖZÜNÜ temiz tut. "Oğlum, gözünü temiz tut, namahreme bakma, gözünü gınahtan, hasetten, (kıskançlıktan) kötü bakmaktan koru...

SÖZÜNÜ temiz tut.. Günah sözler, çirkin sözler, kaba sözler söyleme..

ÖZÜNÜ temiz tut...Niyetin iyi olsun, ihlaslı, samimi ol. Hasetlik fesatlık yapma

İyiliğin Karşılığı

Hatay Dörtyol'da yaşayan *Hacı Bekir Uzun* amcamız anlattı. *Necip Sultanımla* 30 küsur yıllık ahbablığı mevcuttu. *Kürt Ali* isimli İslahiyeli birinden bahsetti. *Kürt Ali* fakir bir kimseydi. Ancak kalp gözü açıktı. Barakamsı bir evde yaşırdı. Bahçemin bakım işçiliğini kendisine verirdim. *Necip Sultanımla* birlikte zekât verenlerden topladığım parayla *Kürt Ali'nin* işlerini satın alıp verirdim. Bu iş bir müddet devam etti. Ancak iyilik ettiğin kimseden çile çekmek bir kural gibiydi. Bu çileyi iki defa yaşadım. Birincisi, narenciye ağaçlarının sulama havuzlarını ona verdim. Hanımıyla birlikte çalışırlardı. Havuz başı 60 kuruşa anlaştık sonra 80 kuruşa çıkardı. Sonra 100 kuruş yaptı. On günlük işi iki ayda tamamladılar. Bir zaman sonra *Kürt Ali'nin* bizim vasıtamızla olan yardım işinin bittiğini *Necip Sultanım* söylemişti. Bu yardımlaşma bitince *Kürt Ali* benimle alakalı olarak "*Hacı beni bahçesinde çalıştırdı ancak paramı vermedi*" demiş.

Bir başka hadisede şöyle oldu. Baktım *Kürt Ali'nin* kış günü barakanın bacasından duman çıkmıyor. Anladım. Yakacak odunu yok. Ertesi gün elime para geçti. Bir şahısta yardım etti. Kenarda kalmış bir hızarda yakacak odun buldum bir arabaya yükleyerek evine gönderdim. Birkaç gün sonra birisi bana dedi ki: "Yahu Hacı Bekir, sen filanla beraber bir küp altın hazine çıkartmışsınız Yara yarıya paylaşmışsınız. Adam Jandarmaya şikâyet edeceğim" diyor.

Ben *Kürt Ali'nin* yanına gittim. Bu sözün hakikatini sordum. *Kürt Ali* dedi ki: Evet sen filanla beraber bir küp hazine çıkarttın ve aranızda paylaştınız. Hukukumuz olmasa seni Jandarmaya şikâyet edecektim.

Hacı Bekir Uzun

Kırklardan *Fırıncı Mehmet Ağa* hazretleri ile alakalı şu rüyasını anlattı. Genişçe meydanlık bir yerde diğer insanlarla beraber namaza durdum. Yerde seccade niyetin sergi yahut yorgan gibi şeyler mevcuttu. Önümde Seyyid Ali Baba hazretleri vardı. Secde edeceğim bir yer hafif engebeliydi. Selam verdim bana Ali Baba yahut *Fırıncı Mehmet Ağa*, "*Namazın olmadı*" dedi. Sonra bana İstanbul'da bir mürşide gidip ders almamı söyledi. Mürşidin ismi Zeynel Abidin imiş. Rûfai şeyhi imiş. Ben "*içimden İstanbul'a nasıl giderim. param yok, yol yordam bilmem gidemem*" dedim. Gitmedim. Yine bir zaman sonra insanlar cemaat olmuşlar, imamlıklarını *Fırıncı Mehmet Ağa* yapmaktaymış. Ben abdest alabilmek için acele ettim. Abdesti bitirip namaza yetişeyim diye gayret ettim ama namaza duramadan *Fırıncı Mehmet Ağa* selam verdi. Beni görünce "*Hacı senin olduğunu bilse idim bekler idim*" buyurdu.

Yine Hacı Bekir Amca nakletti.. *Fırıncı Mehmet Ağa'nın* cenazesine iştirak ettim. Seyyid Ali Baba hazretleri de vardı. *Necip Sultanım* vardı. Nakşi Şeyhi Ziya Efendi de vardı. Cenazeye iştirak için Konya'dan Deli Albay denilen zatta geldi. Cenaze mezara konulmadan Deli Albay eline yedi tane küçük taş aldı her birisine bir şeyler okudu ve sonra mezara attı. Bunu gören Ziya Efendi; bunlar bidat kabilinden laflar etti. Sonradan *Necip Sultanıma* bu kabre taş atma hadisesini sorduğumda bana; "*Hızır Aleyhisselam'ın adetidir*" buyurdu.

Alime İltifat

Konyalı Hacı Veyis Zade Mustafa Efendi hazretleri tüm Konya'nın yükünü çekmiş bir zattır. Bir şehir halkının bir alimi, bir din adamını bu kadar sevdiği çok nadir görülmüştür. Hazret haftada bir gün hapisanelere bir gün çingenelerin mahallesine vaaz etmeye giderdi. Kitabı, kıbleyi, nikahı, talakı, guslü bilmeyen cahil kalmış, ihmal edilmiş o vatandaşlarımızın ayağına giderdi. O çingeneler de , hocanın cenazesinin arkasından *"hocamız bizleri kimlere bıraktın da gittin?"* diye ağlaşmışlardır. Denir ki Konya'da en kalabalık cenaze namazı Hz. Mevlana'dan sonra iki kişinin cenazesinde görülmüştür. Biri Hacı Veyis Efendi, diğeri oğlu Hacı Veyis Zade Mustafa Efendi'nin cenazesidir. Konyalı **"Hacı Veyis Zade"** külliyesini inşa ederek bu zatlara olan vefa borcunu ödemiştir.

Adana İmam Hatip Lisesi'nin Yapımı

Konyalı **Hacı Veyis Zade Mustafa Efendi** hazretleri ilk olarak Konya İmam Hatip Okulu'nu Konyalıların gayretiyle açınca, diğer şehirlerde bu okulun açılmasını arzular. Bununla alakalı bir hadiseyi Adana'da ticaretle meşgul olan Kayserili Mehmet Dedeoğlu isimli bir şahıs anlatmıştı. 1949 yılında uçakla hacdan dönerken **Hacı Veyis Zade Mustafa Efendi** ile görüşmüş. Hacı Veyis Zade ona, *"oğlum bugünkü din borcumuz talebe yetiştirmek, insan yetiştirmektir"* öğüdünü verdikten sonra, Dedeoğlu'na; *"Adana'da tayyareden iner inmez ilk işin İmam-Hatip'e para toplamak olmalı"* der.

Dedeoğlu, *-Hocam, siz Adana'yı bilmezsiniz. Çoğu avamdır, ruhsuzdur bu insanlar. Küfürlerine Allah'a sövmekle başlarlar"* deyip, para toplamaya çıkmaz. Bir ara İstanbul'a giderken, Konya'ya uğrayıp Hacı Veyis Zade'yi ziyaret eden Dedeoğlu'na Hacı Veyis Efendi *"Ne yaptın Dedeoğlu diye sorar?"* Dedeoğlu, *"olmadı şimdi İstanbul'a gidiyorum"* deyince; hazret, dönüşte bu işe başlayacaksın..! Der.

Dedeoğlu işin devamını şöyle anlatır. İstanbul'dan dönünce müftüyle ve bazı zatlarla konuştum. Onlar da ümitsiz ve neşesizlerdi. Fakat hocanın himmeti beni zorluyordu. *"Eğer Adana'ya döner dönmez bu işe başlamazsan Mustafa Dedeoğlu diye benim dostum yok"* sözü aklımdan çıkmıyordu.

Arkadaşlarla liste yaptık. Yedi mahalleyi dolaşacağız. Benim listemin başında, o günün zenginlerinden **"Bey Amca"** diye tanınan muhalif biri vardı. Onun bu tarakta bezi yoktu. Ona gittim. **Bey Amca** ipe un sermeye başladı.

"Oğlum , hükümetin eli olmazsa , bunu yaşatmazlar. Yarın yaparsınız edersiniz elinizden alırlar kız lisesi yaparlar" dedi. Ne diyeceksin? Çaresiz: **Bey Amca** biz yapacağız, yapan sevabını kapar, yıkan günahını alır. Gönlünden ne koparsa" dedim. Kasayı açtı iki buçuk lira çıkardı verdi. Ben, **Bey Amca**; *"eğer siz bunu cennete girmek için veriyorsanız adamı bugün iki buçuk liraya sinemaya sokmazlar, cennetin sinema kadar değeri yok mu?"* dedim. Dedeoğlu anlatmaya devam etti: **Bey Amca**'ya *"bin lira verirsene giderim. Vermezsen sokağa çıkıp, Bey Amca bin liramı aldı vermiyor, diye bağırırım"* dedim. *"Ulan deli sahiden yapar mısın yaparsın!"* dedi. **Bey Amca** bin lirayı verdi.. Yıl 1949 bin lira büyük paraydı. Ondan sonra gittiğim yerlere, *"Bey Amca bin lira verdi"* diyorum. Önce inanmıyorlar. *"Vallahi verdi, işte para"* diye parayı gösteriyorum, onlar da *"Eee , bana da beş yüz yaz, iki yüz lira yaz, yüz lira yaz, elli lira yaz"* derken akşama kadar dolaştım. Akşam topladığım paraya baktım. *"Ya hu hocamın kerametiyle bu iş olacak"* dedim. *"O gayretle bina başlandı ve bitirildi."*

Efendimiz SAV 'in Dualarından Birisidir.

Allahümme'c'al-hayra a'malina ve ahireha ve hayra a'malina, havatimena ve hayra eyyamına yevmene'l-likâ"

"Allah'ım, amellerimizin en hayırlısı, son amellerimiz olsun. Hüsnü hatimeyle sana kavuşalım. Sonumuz iyi olsun. Ömrümüzün en hayırlı zamanı da ömrümüzün sonu olsun. Gençliğimizde iyi insan olup da yaşlandıktan sonra manevi servetini kaybeden müflislerden olmayalım. Ve günlerimizin en hayırlısı sana kavuştuğumuz gün olsun"